

Talaies de Mallorca

Torres de defensa pels drets humans

Avui, dia 12 de gener de 2019, ens tornem a trobar aquí per encendre llums d'esperança i de reivindicació, per plantar cara i no retrocedir davant de la foscor que sembla que avança sense aturador en el terreny de la vulneració dels drets més elementals.

D'ençà de la primera edició de la iniciativa que vàrem anomenar *Torres de defensa pels Drets Humans*, una sèrie de circumstàncies han modificat el paisatge en els dos fronts que encapçalaven la nostra reivindicació. El primer front feia referència a la demanda de solidaritat i l'exigència de respecte cap a aquelles persones que s'han vist obligades a abandonar els seus països d'origen i emprendre un perillós viatge, amb la intenció de millorar, o senzillament salvar, les seves vides, i el segon, a l'exigència d'actuacions als particulars i institucions de qui depèn la conservació d'aquests elements del nostre patrimoni arquitectònic, paisatgístic i cultural que són les torres de defensa de les nostres costes.

En aquest paisatge de llums i ombres, sens dubte, les llums vénen dels avenços assolits en aquesta segona demanda: voldríem pensar que la nostra acció reivindicativa va esperonar a actuar als responsables i que el nostre toc d'atenció respecte a l'estat lamentable de conservació de moltes d'aquestes construccions ha contribuït a engegar o accelerar les actuacions que s'han produït en els darrers dos anys.

En aquest camp, no podem més que agrair les iniciatives dels responsables de patrimoni del Consell de Mallorca i dels particulars que s'han posat mans a l'obra en la restauració d'aquests elements arquitectònics, així com encoratjar-los a seguir amb aquestes iniciatives i demanar-los que no s'aturin fins que totes les torres de defensa que encara existeixen es trobin en un estat òptim de conservació.

Les ombres, per contra, amenacen la nostra primera reivindicació. Hem vist com en els darrers dos anys s'han multiplicat els discursos carregats de xenofòbia i com alguns d'aquests discursos ens arriben, ara, des dels mateixos governs. A conseqüència de decisions governamentals, es persegueix, com si es tractés de delinqüents, les organitzacions d'ajuda als refugiats, es tanquen els ports als seus vaixells i es fa el possible per mostrar a tothom -fins i tot als pescadors amb bona voluntat- que l'ajuda als refugiats només els comportarà problemes.

I mentrestant, les xifres de morts a la Mediterrània només fan que augmentar.

Aquest any que acabem de deixar enrere, però, serà recordat també com l'any en què la reivindicació d'igualtat d'oportunitats i la denúncia dels abusos de poder i de la violència per part del col·lectiu feminista ha sacsejat consciències dins la nostra societat.

És per això que enguany volem afegir un esment especial a la doble dificultat i la doble condemna que suposa ser dona i refugiada. A més de jugar-se la vida com els seus companys de viatge, les dones

sovint són sotmeses a vexacions i abusos de caràcter sexual o són captades per xarxes d'exploració i de tracta de persones.

Per denunciar, una vegada més, aquestes situacions intolerables, per prendre consciència de la nostra pròpia responsabilitat com a ciutadans i per contribuir a posar llum en la foscor, tornem a encendre les talaies de Mallorca.